

for ellers havde der ikke været den forhandling, som førte til, at kvartetten kom tilbage igen og roadmap'en kom tilbage igen, som tilfældet var ved generalforsamlingen. Det havde været en katastrofe, hvis de var faldet ud.

Kl. 14.55

Naser Khader (RV):

Verden er altså ikke kun de repræsentanter, der er i FN, der repræsenterer mange korrupte styre. Der er altså også den arabiske gade. Det, at man stemmer imod en resolution, der fordømmer drab på civile, gør, at man faktisk sender nogle signaler om, at arabiske liv ikke er noget værd. Jeg mener faktisk, vi ville have sendt meget stærkere signaler, hvis vi havde stemt for denne resolution.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Nu må jeg lige minde hr. Naser Khader om, at vi ikke stemte imod, vi afstod. Og det gør man præcis i den situation, hvor man siger, der er noget, der tæller for, der er noget, der tæller imod, men det er ikke godt nok.

Det, der talte for, var fordømmelsen af Beit Hanoun, ligesom der jo – det skal vi lige huske her – også er en fordømmelse af raketterne fra Gaza inde i byerne i Israel. Altså, der bliver også dræbt israelere af raketter, som heller aldrig burde have været affyret ind i civilbefolkningen. Det går jeg ud fra vi er enige om. Begge dele bliver fordømt, og begge dele fordømte vi.

Men så var der altså de meget graverende fejl, at kvartetten kommer ned som en underafdeling af et eller andet mærkeligt amfibium, og køreplanen for fred er væk. Det er jo faktisk den, som Sikkerhedsrådet hidtil har bygget på. Havde vi accepteret den her, kunne den have været lagt til grund for senere resolutioner, og så kunne man have sagt: Jamen køreplanen for fred er jo væk. Det havde da været et kæmpe tilbageskridt. Det er derfor, det ikke var muligt.

Rune Lund (EL):

Jeg bliver altså nødt til igen at sige til udenrigsministeren, at kvartetten både er nævnt i Sikkerhedsrådets resolution og i generalforsamlingsresolutionen fra den 17. november. Så det, udenrigsministeren siger, er altså ikke rigtigt.

Den anden ting, som jeg bliver nødt til at sige til udenrigsministeren, er, at hvis det virkelig var sådan, at Sikkerhedsrådets resolution uge 45 var så forfærdelig, hvordan kan det så være, at

Frankrig og Grækenland stemte for den? Er det, fordi de ikke ønsker fred i Israel og Palæstina? Er det derfor?

Eller er det måske i virkeligheden sådan, at det netop var Storbritannien, Slovakiet og Danmark, som jo er George Bushs trofaste allierede, som undlod at stemme? Og det i virkeligheden derfor mere er et problem med hensyn til, hvem det er, man trasker i hælene på. Det er det ene spørgsmål.

Det sidste spørgsmål er, at når udenrigsministeren vælger at stemme imod en resolution i Sikkerhedsrådet, men ca. en uge efter, den 17. november, vælger at stemme for en resolution i FN's generalforsamling, som har stort set den samme ordlyd, skyldes det så ikke, at udenrigsministeren i mellemtiden, mellem den 10. november og den 17. november, har været udsat for et meget, meget stort politisk pres, der gør, at udenrigsministeren godt kunne se, at det var meget forkert at undlade at stemme til resolutionen i FN's Sikkerhedsråd?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det er det rene vrøvl. Der er overhovedet ikke nogen, der har presset den danske udenrigsminister til, at vi skulle flytte vores stemme. Og hvis nogen havde prøvet på det, kan det være, den ikke var blevet flyttet. Det er det rene sludder. Det er det konspiratoriske opspind, som Enhedslisten har fra deres fortid med konspirationsteorier osv. Der var overhovedet ikke noget pres.

Men jeg lagde meget vægt på i de samtaler, jeg førte om fredagen, at nu havde den arabiske verden imødekommet os, og så syntes jeg faktisk også, det var på tide, at vi imødekom den. Og det er jo rigtigt, som hr. Naser Khader siger, at der også er den arabiske gade.

Det er jo også derfor, vi hele tiden har sagt, at Beit Hanoun var uacceptabel. Jeg forstår godt hr. Nasers Khaders tilgang til det, for det er også sådan, som hr. Naser Khader siger, vores stemme i Sikkerhedsrådet er blevet opfattet.

Men det er ikke et pres fra den arabiske verden eller Bush eller nogen som helst andre, der har fået mig til at lægge mig i selen i fredags for at flytte EU-stemmen. EU's flertal havde altså stemt som os i Sikkerhedsrådet. Hvorfor England, Slovakiet, mindretallet Frankrig og Grækenland stemte, som de gjorde, aner jeg ikke. Jeg synes ikke, det var klogt, og derfor fik vi også de ændringer, vi fik. Det betød så også, at Frankrig